

Βρισιές και άσχημη γλώσσα

Μας έρχεται σαν ψυχρολουσία. Αυτό το αθώο ανυπεράσπιστο μωρό που κάποτε παίζαμε στα γόνατά μας, που το λεξιλόγιό του αποτελούνταν αποκλειστικά και μόνο από «α γκα» και «α τα», μπαίνει μια μέρα από την πόρτα φτύνοντας... κοσμητικά επίθετα που θα έκαναν και ένα λιμενεργάτη να κοκκινίσει. Μερικές φορές τα παιδιά μας μιμούνται τους συμμαθητές τους. Άλλες, πάλι, φαίνεται να χρησιμοποιούν αισχρολογίες μόνο και μόνο για να βλέπουν τις τρίχες μας να σηκώνονται από τη φρίκη. Όποιος και να είναι ο λόγος, η άσχημη γλώσσα τους μας προβληματίζει.

Σε πολλές περιπτώσεις είναι κάτι περαστικό –μια φάση την οποία περνούν στο ταξίδι τους προς την ωριμότητα. Ακούν τα μεγαλύτερα παιδιά να βρίζουν και θέλοντας να δείχνουν μεγάλα σαν εκείνα, υιοθετούν ένα λεξιλόγιο που ταιριάζει περισσότερο σε αποδυτήρια ποδοσφαιρικής ομάδας παρά σε οικογενειακό περιβάλλον.

Θα μπορούσατε να αντιδράσετε με έναν αγανακτισμένο εξάψαλμο: «Δεν θα συνεχίσεις να μιλάς έτσι μέσα σ' αυτό το σπίτι! Πόσες φορές δεν σου είπα να προσέχεις το στόμα σου;» Ή, σύμφωνα με το παλιό γνωμικό, να πλύνετε το στόμα τους με σαπούνι, αλλά η μόνη κατάληξη θα είναι να επιμείνουν ακόμη περισσότερο στην ανεξαρτησία τους. Συνεπώς, ως άμεση αντίδραση πρέπει να απομακρύνουμε το πρόβλημα από τα αφτιά μας. Χωρίς θυμό, μπορούμε να πούμε στο παιδί «Θα χαρώ να σου μιλήσω όταν μπορέσεις να μιλήσεις πολιτισμένα, με γλώσσα σωστή και ώριμη».

Όταν ηρεμήσουμε και εμείς και το παιδί μας, πρέπει να μιλήσουμε για το ίδιο το πρόβλημα. Μια προσέγγιση είναι να απευθυνθούμε στην αίσθηση αυταξίας του παιδιού: «Πιστεύω πως πολλοί άνθρωποι που μιλάνε έτσι είναι άνθρωποι που δεν νιώθουν καλά για τον εαυτό τους». Μπορούμε ακόμη να δώσουμε έναν πιο διανοούμενο τόνο: «Ορισμένοι άνθρωποι οι οποίοι μιλάνε έτσι έχουν πολύ περιορισμένο λεξιλόγιο. Δεν γνωρίζουν πολλές λέξεις, γι' αυτό χρησιμοποιούν αυτές τις βαρετές βρισιές. Δεν χρειάζεται να τις ψάξει κανείς στο λεξικό. Είναι πολύ εύκολες λέξεις. Μάλλον γι' αυτό τις χρησιμοποιούν κάποιοι». Μετά, αλλάξτε θέμα. Η γλώσσα που χρησιμοποιούν τα παιδιά μας, μακροπρόθεσμα, θα είναι εκείνη που θέλουν. Ο έξαλλος θυμός από τη μεριά μας μπορεί μόνο να τα καθυστερήσει να συνειδητοποιήσουν ότι μόνο ανώριμοι άνθρωποι καταφεύγουν στην άσχημη γλώσσα και τις βρισιές.